

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Дулово, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай К. Кънчев

при участието на секретаря Веселинка В. Русева
като разгледа докладваното от Николай К. Кънчев Гражданско дело №
20223410100419 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 127, ал.2 от СК, чл.143 ал.2 от СК, чл.149 от СК, чл. 127а от СК във вр. с чл. 76 от ЗБЛД.

Ищцата Е. К. К. с ЕГН *****, като майка и законен представител на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, е предявила искове срещу Ф. Р. М. с ЕГН *****, с които моли съда да постанови решение, с което:

-Да й предостави упражняването на родителските права по отношение на роденото от съвместното им съжителство с ответника дете Н. Ф. Р. с ЕГН *****,

-Да определи местоживее на детето Н. Ф. Р. с ЕГН ***** при нея в ***, на адрес: ***, ул. *** № ***

- Да определи следният режим на лични отношения на детето Н. Ф. Р. с ЕГН ***** с неговия баща Ф. Р. М.: първата и третата събота или неделя от месеца, от 10.00 часа до 18.00 часа, първата половина от коледно-новогодишните празници всяка нечетна година и втората половина на всяка четна година, двадесет дни през летния период по избор когато майката не е в платен годишен отпуск определен до 01.05 на съответната година, а при липса на разбирателство от 01.07. до 20.07 всяка четна година и от 01.08. до 20.08. всяка нечетна година, като не се противопоставя режима да бъде определен в съдебно заседание и в удобство на ответната страна.

-Да осъди бащата Ф. Р. М. да заплаща на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Е. К. К., до всяко 5-то число на съответният месец,

ежемесечна издръжка в размер на по 350.00лева, считано от датата на подаване на исковата молба до навършване на пълнолетие или до настъпване на друго обстоятелство изключващо нейното плащане, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноски;

- На основание чл. 149 от СК да осъди ответника Ф. Р. М. да заплати на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Е. К. К., издръжка за минало време в размер на 3800лв., за една година назадпреди датата на подаване на исковата молба;

-Да разреши да се издаде от МВР***, Паспортна служба или на кое да е Посолство/Консулство на Република България международен паспорт на детето Н. Ф. Р., което разрешение да замести съгласието на бащата Ф. Р. М.;

- Да разреши на детето чрез неговата майка и законен представител Е. К. К. да пътува до навършване на пълнолетие – 18 години, ежегодно в периодите от 20.08. до 25.12. и от 05.01. до 30.06. извън пределите на страната, в рамките на Европейския съюз и до ***, придружавано от своята майка Е. К. К. или от посочено от нея с нотариално заверена декларация лице, без за това да е необходимо съгласието на бащата Ф. Р. М..

Представя писмени доказателства. Претендира разноски. Прави искане за събиране на гласни доказателства.

В хода на производството производството по иска с правно основание чл.149 от СК е прекратено, поради направен от ищеца отказ от иск по реда на чл.233 от ГПК.

В срока по чл. 131 от ГПК не е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника Ф. Р. М., не е изразено становище по допустимостта и основателността на предявените искове. Не са представени писмени доказателства и не са направени доказателствени искания.

В исковата молба, ищцата твърди, че с ответника няма сключен гражданки брак, но същият е припознал малолетното дете Н. Ф. Р. с ЕГН *****, родено в гр.***, *** и е записан за негов баща. Посочва, че съвместното съжителство между страните е прекратено окончателно през месец февруари 2017г.

Поддържа, че живее с детето Н. Р. в *** на адрес: ***, ул. *** № *** че тя е родителят който полага трайно грижи за него. Бащата поддържа контакти с детето и не е ограничаван в това отношение.

По делото не е депозиран социален доклад от ДСП-Дулово, поради това че детето и ищцата живеят в *** и това е поставило социалната институция в невъзможност да изготви социален доклад и да представи такъв по делото.

В съдебно заседание ищцата Е. К., чрез процесуалният си представител, поддържа исковете на посоченото основание.

В съдебно заседание ответника Ф. М., чрез процесуалният си представител, оспорва исковете.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От представения по делото удостоверение за раждане от ***г., издадено въз основа на Акт за раждане № ***г. пресъставен от Община-Дулово се установява, че детето Н. Ф. Р. е родено на ***г. в гр.***, *** и че негови родители са страните по делото.

Видно от представените 3 бр.училищни удостоверения от 06.03.2023г., издадени от *** ***, *** , детето Н. Р. посещава учебни занятия там.

Не се спори по делото че към настоящият момент детето живее при майката в *** на адрес: ***, ул. *** № 5, която работи и реализира доходи от трудова дейност.

Безспорно се установява по делото, че ищцата и ответника са родители на малолетното дете Н. Ф. Р., но живеят разделено от около шест години, и че въпреки това ответника поддържа контакти с детето когато пожелае без да е препятстван от майката.

В съдебно заседание на ***г. страните постигнаха спогодба по предявените искове с правно основание чл. 127, ал.2 от СК и по чл.143, ал.2 от СК, включително и по въпроса за местоживеенето на детето, която поискаха от съда да одобри със съдебното решение, в следния смисъл:

-упражняването на родителските права по отношение на детето Н. Р., да бъде предоставено на майката Е. К.;

-да бъде определено местоживеене на детето Н. Р. при неговата майка Е. К. в ***, на адрес: ***, ул. *** № ***

-да бъде определен следният режим на лични отношения между бащата Ф. М. и детето Н. Р.:

-всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10.00 часа в събота с преспиване до 18.00 часа в неделя, като бащата ще взима детето от дома на майката и ще го връща отново там, както и един месец през лятото когато майката не е в платен годишен отпуск;

- по един ден от религиозните празници „Байрам“;

- всяка четна година на Коледа детето ще бъде при бащата, а на Нова година ще бъде при майката;

-всяка нечетна година на Коледа детето ще бъде при майката, а на Нова година ще бъде при бащата;

Този режим ще се изпълнява и в случаите когато детето се намира с майката в Република България;

-бащата Ф. М. ще заплаща на детето Н. Р. чрез неговата майка и законен представител Е. К. до всяко 5-то число на месеца за който се дължи, ежемесечна издръжка в размер на 200 лева считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на законови обстоятелства за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до окончателното плащане.

Съдът, намира че в този си вид спогодбата отговаря на закона и морала, не противоречи на морала и добрите нрави, и е в интерес както на страните, така и на детето.

В този смисъл, същата ще бъде пресъздадена в съдебното решение.

По предявеният иск с правно основание чл. 127а от СК във връзка с чл. 76, т.9 от ЗБЛД, съдът намира следното:

С исковата молба, ищецът е поискал от съда да се произнесе с решение, с което:

- Да разреши да се издаде от МВР***, Паспортна служба или на кое да е Посолство/Консулство на Република България международен паспорт на детето Н. Ф. Р., което разрешение да замести съгласието на бащата Ф. Р. М.;

- Да разреши на детето чрез неговата майка и законен представител Е. К. К. да пътува до навършване на пълнолетие – 18 години, ежегодно в периодите от 20.08. до 25.12. и от 05.01. до 30.06. извън пределите на страната, в рамките на Европейския съюз и до ***, придружавано от своята майка Е. К. К. или от посочено от нея с нотариално заверена декларация лице, без за това да е необходимо съгласието на бащата Ф. Р. М..

Ищцата поддържа иска си в съдебно заседание чрез процесуалният си представител и моля да бъде уважен.

Ответника не е взел становище по иска, като не е депозирал писмен отговор в законоустановения срок. В съдебно заседание чрез процесуалният си представител, не се противопоставя.

Съдът е сезиран с искане по чл.127а от СК, вр. с чл.76, т.9 от ЗБЛД за решаване на спор между родители по въпросите, свързани с пътуване на едно малолетно дете в чужбина и издаването на необходимият за това личен документ – паспорт.

Съгласно разпоредбата на чл.45, ал.1 от ЗБЛД, заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, а съобразно ал.2 на същата законова разпоредба, паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се получава от родител, настойник, попечител или от упълномощено от тях лице след представяне на нотариално заверено изрично пълномощно или от лице, чиито данни са посочени от родител, настойник или попечител пред длъжностното лице в заявлението при подаването му.

Съгласно установеното в чл.76 от ЗБЛД, може да не се разреши напускане на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители: при разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл.127а от СК. Съгласно установеното в разпоредбата на чл.127а, ал.1 от СК, въпросите свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решава по общо съгласие на родителите. Съобразно правилото, установено в чл.127а, ал.2 от СК, когато родителите не постигнат съгласие по ал.1, спорът се решава от районният съд по настоящ адрес на детето. Съдебният акт, с който съдът разрешава спорът относно пътуването на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това е проява на съдебна администрация на гражданските правоотношения, при която съдът разполага с оперативна

самостоятелност при разрешаването на съответните отношения, изхождайки от правилото за защита интересите на детето. Родителят, на когото са възложени за упражняване родителските права, може да взема по отношение на детето самостоятелно само тези решения, които според закона не е необходимо да бъдат взети от двамата родители. Родителят, на когото са възложени за упражняване родителските права, не може да вземе самостоятелно и решенията за издаване на задграничен паспорт и за извършване на пътувания на детето зад граница. Детето има право на свободно придвижване, но до навършване на пълнолетие то не може да упражнява това право нито само, нито със съдействието на единия от родителите. Когато детето има нужда да пътува в чужбина, при разногласие между родителите, съдът може да разреши конкретни пътувания в определен период от време и до определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но до определени държави. При решаване на въпроса за заместване съгласието на единия родител за пътуване в чужбина водещи и най-важни са интересите на детето. Въпросът, свързан с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, при разногласие на родителите е от категорията на спорна съдебна администрация, при решаването на който съдът прави преценка за целесъобразност. Водещи и най-важни при решаване на въпроса за заместване съгласието на единия родител за пътуване в чужбина са интересите на детето. По делото следва да е установена нужда на детето да пътува в чужбина, но и фактите относно мястото, условията и средата, при които то ще пребивава. Интересите на детето следва да се обсъдят и от гледна точка на въздействието на планираната промяна в неговата жизнена и социална среда, върху правото му на образование, адекватна медицинска грижа с оглед възрастта и здравословното му състояние и други права и интереси на детето. В тази насока са и задължителните указания за съдилищата, дадени от ВКС с Тълкувателно решение 1/2016 от 03.07.2017г. на ОСГК по т.д.№1/2016г. В случай, че пътуването на детето е поради промяната в местоживеенето на родителя, при когото е определено детето да живее, съдът трябва да изследва задълбочено всички условия за живот на детето, така, както прави това при определянето при кого ще живее детето в страната.

В практиката е прието, че СК- чл.127а и ЗБЛД – чл.76, изискват общото съгласие и на двамата родители за решаване на въпросите, свързани с пътуването на детето в чужбина и издаването на необходимите му лични документи, поради което при разногласие съдът се произнася по отделен, конкретно възникнал между родителите спор, който решава съобразно интересите на детето, за да може то да бъде възпитано по начин, който осигурява неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие. Преценката на съдилищата за това дали детето да има международен паспорт и да може да пътува в чужбина при разногласие между родителите, следва да е конкретна във всеки отделен случай и е свързана с формиране вътрешното убеждение на съда. В тази връзка и с оглед трайно установената съдебна практика, разрешение за неограничено извеждане на детето от територията на страната без съгласие на единия родител, не е в интерес на детето, като разрешение може да бъде дадено за определен период от време, в определена държава или

държави, чийто кръг е определяем /напр.държавите членки на Европейския съюз, или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави, като интереса на детето се преценява във всеки конкретен случай. Поради това в настоящото специфично производство по спорна администрация, в което съдът е обвързан от направеното искане, предявено от майката, предвид нейното постоянно пребиваване в ***, която е държава-членка на ЕС, невъзможността бащата Ф. М. да даде съгласие детето да пътува, съдът счита, че постановения съдебен акт, заместващ липсващото съгласие на бащата, може да бъде постановен само относно пътуване на детето Н. Ф. Р. в рамките на Европейския съюз и до *** където живее бащата, и то за периодите, така както са поискани от майката в исковата молба.

По отношение на периода от време, за който следва да бъде дадено необходимото разрешение, съдът съобрази разпоредбата на чл.36, ал.1, изр.второ от ЗБЛД, според която паспортите на българските граждани, ненавършили 18-годишна възраст, се издават със срок на валидност 5 години и като съобрази интересите на детето, намира, че следва да даде исканото заместващо съгласие и разрешение за напускане пределите на страната за посочените дестинации за срок от 5 години. В тази насока – относно определянето на срок при даването на заместващо съгласие, са и задължителните указания на ВКС, дадени с посоченото по-горе тълкувателно решение. Даване на разрешение за пътуване извън страната без времево ограничение както е поискано от ищцата е неправилно и най-вече не в интерес на самото дете, чийто интерес не е защитен в пълна степен. По този начин и самата държава се лишава от възможността за контрол и евентуално решаване на споровете между родителите по този важен за децата въпрос.

Предвид изложеното по-горе, съдът приема, че предявеният иск следва да бъде уважен като основателен и доказан.

По тези съображения, съдът счита, че следва да уважи иска, като бъде дадено заместващо съгласие детето да напуска пределите на Република България, респективно да му бъде издаден съответен документ /паспорт за задгранични пътувания/ за това, без съгласието на бащата.

Наред с това, съдът следва да постанови подаването на заявление за издаване на международен паспорт на детето и получаването на този паспорт да бъде извършено от неговата майка Е. К., а по време на пътуванията от и до Република България детето да бъде придружавано от нея или от лице посочено в нотариално заверена декларация.

По отношение на дължимата държавна такса:

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Дулово държавна такса от 2% върху сбора на тригодишните платежи на спогодената издръжка, в размер на 144.00лв.

По отношение на разноските:

Страните заявиха, че не претендират присъждане на такива, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

На основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, съдът следва да допусне предварително изпълнение на съдебното решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл.23*** сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

Предоставя упражняването на родителските права по отношение на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, на **майката** Е. К. К. с ЕГН *****,

Определя местоживее на детето Н. Ф. Р. с ЕГН ***** при неговата майка Е. К. К. с ЕГН *****, в ***, на адрес: ***, ул. *** № *.

Определя следният режим на лични отношения между бащата Ф. Р. М. с ЕГН ***** и детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****:

-всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 10.00 часа в събота с преспиване до 18.00 часа в неделя, като бащата ще взема детето от дома на майката и ще го връща отново там, както и един месец през лятото когато майката не е в платен годишен отпуск;

- по един ден от религиозните празници „Байрам“;

- всяка четна година на Коледа детето ще бъде при бащата, а на Нова година ще бъде при майката;

-всяка нечетна година на Коледа детето ще бъде при майката, а на Нова година ще бъде при бащата;

Този режим ще важи и ще се изпълнява и в случаите когато детето Н. Ф. Р. се намира с майката Е. К. К. в Република България.

ОСЪЖДА Ф. Р. М. с ЕГН *****, от ***, ул. ***, обл***, да **заплаща** на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Е. К. К. с ЕГН *****, до всяко 5-то число на месеца за който се дължи ежемесечна издръжка **в размер на 200.00/двеста/лева**, считано от датата на подаване на исковата молба – 09.09.2022г., до настъпване на законови обстоятелства за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Разрешава издаването на паспорт за задгранични пътувания на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, без съгласието на бащата Ф. Р. М. с ЕГН *****, като подаването на заявление за издаване на паспорта и получаването му, да бъде извършено от неговата майка и законен представител Е. К. К. с ЕГН *****.

Настоящото решение **ЗАМЕСТВА** съгласието на бащата на детето Н. Ф. Р. с ЕГН ***** – Ф. Р. М. с ЕГН *****, от ***, ул. ***, обл***.

Разрешава на малолетното дете Н. Ф. Р. с ЕГН *****, да напуска пределите на Република България и да пътува в чужбина – в рамките на Европейският съюз и до ***, придружено от своята майка и законен представител Е. К. К. с ЕГН ***** или упълномощено от нея с нотариално заверена декларация лице, без да се иска

предварителното писмено съгласие на баща му Ф. Р. М. с ЕГН *****, без ограничения на броя на пътуванията и тяхната продължителност, ежегодно в периодите от 20.08. до 25.12. и от 05.01. до 30.06., за срок от 5/пет/ години.

Настоящото решение **ЗАМЕСТВА** съгласието на бащата на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****— Ф. Р. М. с ЕГН *****, от ***, ул. ***, обл***.

ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част, с която се поискано да се разреши на издаването на паспорт за задгранични пътувания на детето Н. Ф. Р. с ЕГН *****, както и да пътува в чужбина до навършване на 18-годишната му възраст.

ОСЪЖДА Ф. Р. М. с ЕГН *****, от ***, ул. ***, обл***, да заплати в полза на държавата, по сметката на Районен съд – Дулово държавна такса от 2% върху тригодишните платежи на спогоденият размер на дължимата издръжка, равняваща се на сумата от 144.00/сто четиридесет и четири/лева.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК решението подлежи на предварително изпълнение.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Силистренския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____